

Данило Букханович
ГЕНЕЗА

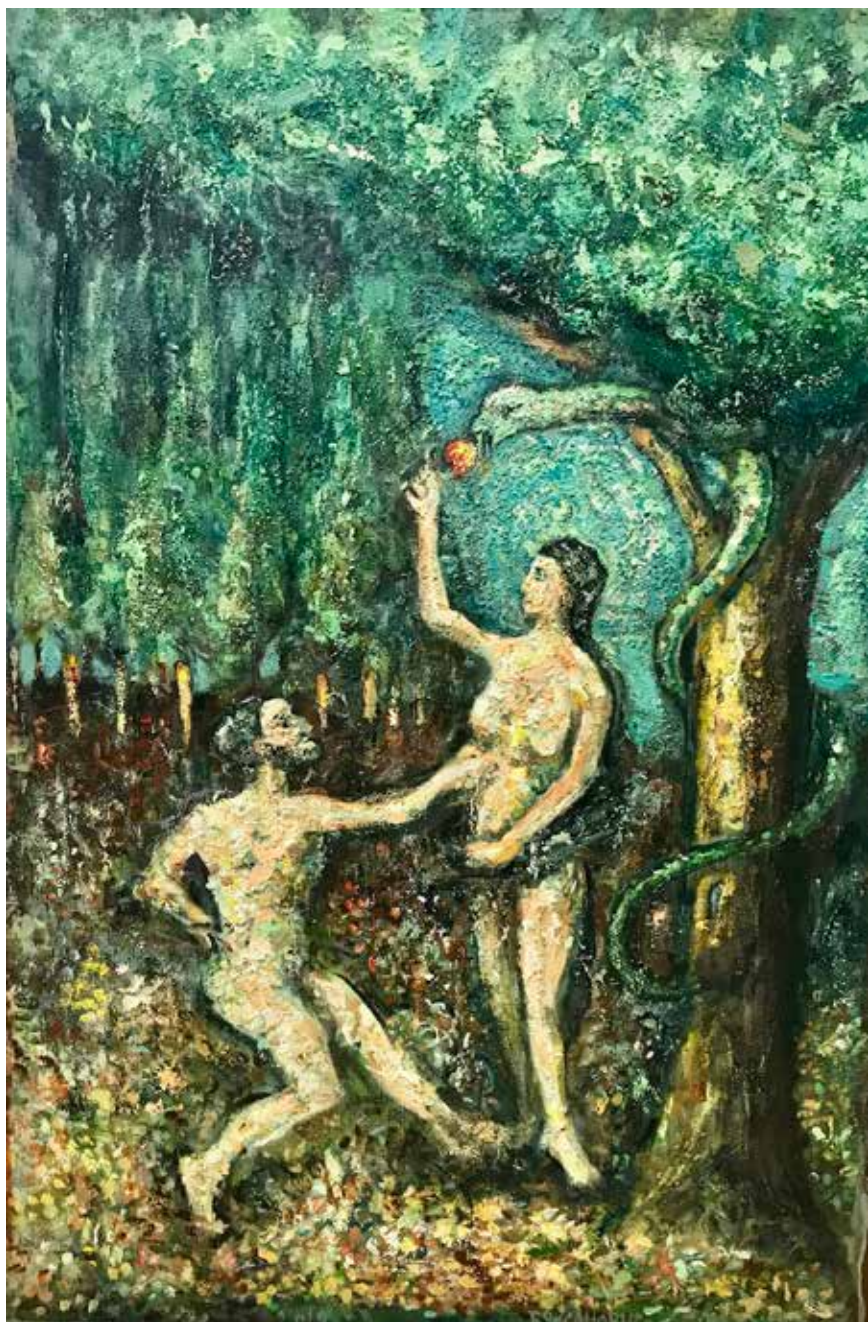
Stuart
GALERIJA

Генеа постмодерности из митова

Стваралаштво Данила Вуксановића је увек одликовала референцијалност према визуелним и културним кодovima. Ти кодови су графеме различитих писама, призори из византијског културног наслеђа, мотиви из националног књижевног корпуса, симболи традиције и православља. У најновијој серији његових радова видимо искорак у референцијалност према доминантно античким митовима, како грчким, тако и римским, и њихово консеквентно постављање у контекст савремености. Вуксановић алудира на њих техником колажа којом античку грчку и римску уметност поставља у исте композиције са кодovima из египатске митологије, ренесансних обрада хришћанских тема, широко познатих дела из историје сликарства, фигура радника из уметности соц-реализма, па чак и медијски популарних призора. Тако, сада већ готово архетипску, фотографију првог астронаута на Месецу, Вуксановић поставља у ликовну синтагму са Платоновом пећином. У комплементарности та два мотива се читава порука о изласку на светлост знања, о постизању нових врхунаца за човечанство који, између осталог, расветљавају многе заблуде из историје, поготово оне које су постојале поводом позиције Земље у планетарном систему. На сличан начин у једној композицији видимо Асклепијев штап, као симбол лекарског умећа, и египатску пирамиду, као симбол градитељског умећа, а опет су оба обавијена велом недокучивости и митске утемељености у цивилизацији. Како иза и испред сваког умећа и искорака у откривање новог стоји знање, у овој серији, као и у претходним радовима Вуксановића, појављује се мотив кошнице и евоцирање Матице српске, као „куће“ знања. Знање само по себи поседује својеврсан заводнички апспект који Вуксановић третира и кроз старозаветну причу о Адаму, Еви и змији, али и кроз јукстапозицију Гојине *Haie Maje* и сирене из Одисеје које су својим гласовима заводиле морнаре у суноврат.

Као централни мотив изложбе се појављује Медуза, некад прелепа жена која се због слоњеног срца претворила у чудовиште које једним погледом камени људе. И након што јој је била одсечена глава, њен поглед је био убојито оружје и каменио је све око себе. Тако је као оружје прво служила свом убици, Персеју, а потом Атени на чијем је штиту била након што ју је Персеј поклатио богињи. Анализирајући ову позицију погледа као оружја и одраза као средства, Акиле Бонито Олива је развио теорију о искошеном погледу уметности у тексту „Штит одраза“ из књиге *Приручник за леишење*, који је Вуксановићу служио као почетни импулс за стварање слика Медузе и каснијих радова. У сусрету са њеним портретом, гледалац се неумитно пита о капацитету уметничког дела да узвишеношћу **скамени** посматрача и о позицији савременог уметника који има храбрости да погледа свим страхотама у очи. Медуза тиме постаје алегорија саме уметности. Комбиновањем свих поменутих елемената, Вуксановић ствара постмодернистичке слике које у себе инкорпорирају познате цивилизацијске кодове. Те слике су у исто време и одраз савремене реалности у којој је идентитет вишеслојни колаж митова из различитих култура и из различитих периода историје.

Соња Јанков

Првородни грех (по Жефаровићу, манастир Бођани)
комбинована техника на платну, 2019

Зидање Вавилонске куле, (по Жефаровићу, манастир Бођани)
комбинована техника на платну, 2019.

Из серије (М)алегорије (Изазов Наге Маје)
комбинована техника на платну, 2019.

Деметра приводи ученика Атени Палади
комбинована техника на платну, 2018.

**Из серије (М)алегорије
(Христ, Хорус и Георгије Бранковић)**
комбинована техника на лесониту, 2019.

**Из серије (М)алегорије
(Чувар Светла)**
комбинована техника, 2019.

**Из серије (М)алегорије,
(Богородица и Лаза Костић)**
комбинована техника, 2019.

**Из серије (М)алегорије
(Атена Палада)**
комбинована техника, 2019.

**Из серије (М)алегорије
(Дрво Живота)**
комбинована техника, 2019.

**Из серије (М)алегорије
(Гноза)**
комбинована техника, 2019.

Граја 1

комбинована техника на платну, 2019.

Граја 2

комбинована техника на платну, 2019.

Алмашки лав по Мајну

комбинована техника на лесониту, 68,5 x 43 цм, 2019.

МЕДУЗА/ГЕНЕЗА ОДРАЗА

застава, 2019.

Данило Вуксановић

Рођен је 29. децембра 1973. године у Сомбору. Дипломирао је 1998. на Академији ликовних уметности у Новом Саду, смер графика. Магистрирао је на истој Академији, смер цртање 2005. године. Члан је међународног музејског комитета (ICOM), Удружења ликовних уметника Војводине и Удружења ликовних уметника Србије.

Самостално излагао 50 пута у земљи и иностранству (САД, Италија, Мађарска). Соња Јанков објавила је монографију *Хроносџекџри Данила Вуксановића* у издању Завода за културу Војводине, 2014. године. Објавио је књиге *Дуали*, (2007), *Епизода*, (2008), и *Пресек* (2014). Пише ликовну критику. Запослен је у Галерији Матице српске као виши конзерватор-рестауратор, где је уредник едиције изложби *Традиција и савремено сџваралашџво*.

Данило Вуксановић

Издавачи – Production de l'exposition:

Средњоевропски културни центар Central European Cultural Centre

Михајло Несторовић
Трг галерија 4, Нови Сад, Србија–Serbia
тел. +381 60 0620260
e-mail: sekcnsgmail.com

Vina Production

Nebojša Bošnjak
Production de films et de l'art sous toutes ses formes
148 rue Jean Aicard, 83700 Saint Raphael, France
tel. +381 61 2958077

Дизајн/ Design

Ретро принт, Београд / Retro print, Beograd

Штампа / Imprime par

Ретро принт, Београд / Retro print, Beograd

Тираж / Tirage

100

Хвала Небојши Јесћровићу за извођење Медуза на засћавама, као и увек.

На насловној страни:

Стварање Неба и Земље (по Жефаровићу, манастир Бођани),

комбинована техника на платну, 2019.

Vina Production

Srednjoevropski Kulturni Centar
Central European Cultural Centre
Novi Sad